

Aquell matí em vaig aixecar més aviat que de costum. Havia passat una mala nit. Vaig vestir-me i vaig anar cap a la cuina. Mentre esmorzava la meva germana Júlia, em deia que tenia el pressentiment de que em passaria alguna cosa, s'inquietava, però no em va dir el què, jo em limitava a escoltar-la. Estava plovent, així que vam agafar els paraigües, i just abans de sortir vaig en recordar-me del medalló amb la cara d'Èter, que m'havia regalat l'àvia abans de morir amb una nota que deia: "Cuida bé dels poders". A mi em va estranyar la nota, però des del dia que me'l va regalar el porto sempre posat, es com un medalló de la sort. Me'l vaig posar i vàrem sortir. Després d'acompanyar a la Júlia a l'escola vaig marxar cap a l'institut. Estàvem a classe de llatí, seguia plovent i mentre la professora explicava coses sobre déus, jo mirava entretingut per la finestra i vaig desitjar que deixes de ploure per poder sortir al pati. En girar-me per parlar amb la Sara, la meva millor amiga i la noia més maca de la classe, vaig adonar-me que ja no es sentia el soroll de la pluja. Efectivament, havia parat de ploure. Li vaig explicar a la Sara el que m'acabava de passar i ella li va dir: -T'has convertit en el deu Èter, el deu del dia, això es cosa del medalló de la teva àvia! Tots dos vam riure sense saber que era veritat, el medalló em proporcionava els poders d'Èter.

Em sentia estrany, em succeïa alguna cosa, alguna cosa inexplicable. Portava tota la setmana controlant el temps atmosfèric. La Sara i jo ens passàvem el dia investigant sobre déus i els medallons, però mai acabàvem de saber el que estava passant.

Aquella nit em va passar una cosa realment insòlita, va aparèixer Zeus a la meva habitació. Estava molt espantat i vaig escoltar molt atentament el que em deia. Em va dir que havien de portar-me a l'Olimp amb els altres déus, ja que no podia estar entre mortals, si tenia poders. En aquell moment vaig agafar ben fort el llençol i vaig negar-me a marxar de casa. Zeus va començar a posar-se nerviós i em va dir que si volia quedar-me havia de superar tres proves per que em treguessin els poders i seguir amb la meva vida normal.

Les dues primeres proves les vaig superar amb bastant facilitat, però la tercera, la més difícil, em va costar moltíssim. La prova consistia en aturar un huracà provocat per Zeus. Per aconseguir aturar-lo vaig haver de concentrar tots els poders del medalló i volar fins l'origen de l'huracà. Vaig estar a punt de endinsar-me en l'huracà i no tornar mai.

Gràcies a l'ajuda de la Sara, que en tot moment em va ajudar a conèixer tots els poders del medalló d'Èter, i també d'alguns déus com Apolo, Heimdall...(que ells van contactar amb els auguris i els van dir que tot m'aniria bé) vaig aconseguir superar-la. Zeus per fi em va treure els poders. Vaig tornar a ser un mortal!